

เวทีแสดงความคิดเห็น

โครงการพัฒนากฎหมายของกระทรวงวัฒนธรรม

กระทรวงวัฒนธรรมมีแนวทางที่จะพัฒนากฎหมายหลักและกฎหมายรองที่อยู่ในความรับผิดชอบ จำนวน ๖ ฉบับ ดังนี้

๑. พระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ หลักการ

ปรับปรุง แก้ไข เพิ่มเติมบทบัญญัติบางมาตราให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ และ พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒

เพิ่มเติมพระราชบัญญัติบางมาตราเพื่อให้รองรับพันธกรณีตามอนุสัญญาระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเข้าเป็นภาคีและที่จะดำเนินการเข้าเป็นภาคี

เหตุผล

๑. เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๔ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ มีอำนาจเข้าไปในเคหสถาน สถานที่หรือยานพาหนะ ใดๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการซุกซ่อนหรือเก็บรักษา โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ ที่ได้มาโดยมิชอบด้วยกฎหมายหรือที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด หรือที่ได้จากท้องที่ที่ประกาศห้ามขุดค้นหา รวมทั้งการยึดและอายัดวัตถุที่มีเหตุอันควรสงสัยหรือมีเหตุอันควรเชื่อว่าเป็นโบราณวัตถุที่ได้มาจากโบราณสถาน และการเข้าไปในโบราณสถานเพื่อตรวจดูว่ามีการซ่อมแซม แก้ไข เปลี่ยนแปลง รื้อถอน ต่อเติม ทำลาย เคลื่อนย้ายโบราณสถานหรือส่วนต่างๆ ของโบราณสถาน หรือมีการขุดค้นหาสิ่งใดๆ หรือปลูกสร้างอาคารในบริเวณโบราณสถาน

๒. เพื่อกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาโบราณสถาน โดยแต่งตั้งผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นคณะกรรมการโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ กรมศิลปากร จัดลำดับความสำคัญของโบราณสถาน ซึ่งโบราณสถานใดมีความสำคัญในระดับท้องถิ่น ก็จะมอบหมายให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดูแลรักษา

๓. ปัจจุบันนี้ประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคี

(๑) อนุสัญญาว่าด้วยปกป้องมรดกโลกทางวัฒนธรรมและธรรมชาติ ค.ศ. ๑๙๗๒(The Convention concerning the Protection of the World Cultural and Natural Heritage)

(๒) อนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองทรัพย์สินทางวัฒนธรรมกรณีพิพาททางอาวุธ ค.ศ.๑๙๕๔ (The Convention for the Protection of Cultural Property in the Event of Armed Conflict)นอกจากนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาที่จะเข้าเป็นภาคี

(๓) อนุสัญญาว่าด้วยวิธีห้ามและป้องกันการนำเข้า ส่งออก และโอนกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินทางวัฒนธรรมโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ค.ศ. ๑๙๗๐ (The UNESCO Convention on the Means of Prohibiting and Preventing the Illicit Import, Export and Transfer of Ownership of Cultural Property ๑๙๗๐)

(๔) อนุสัญญาว่าด้วยวัตถุทางวัฒนธรรมที่ถูกโจรกรรมหรือส่งออกโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ค.ศ. ๑๙๙๕ (The UNIDROIT Convention on Stolen or Illegally Exported of Cultural Object ๑๙๙๕)

(๕) อนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองมรดกวัฒนธรรมใต้น้ำ ค.ศ. ๒๐๐๓ (The UNESCO Convention for the Protection of Underwater Cultural Heritage ๒๐๐๓)

อนุสัญญาหมายเลข (๓)(๔) และ (๕) ประเทศไทยยังไม่ได้เข้าเป็นภาคี ขณะนี้กรมศิลปากรจะต้องพิจารณาปรับ-ปรุ้ง แก้ไข เพิ่มเติมบางมาตรา ของพระราชบัญญัติโบราณสถานฯ ให้รองรับพันธกรณีตามอนุสัญญา ๓ ฉบับดังกล่าว ยกตัวอย่างเช่น การเพิ่มเติมบทบัญญัติว่าด้วยการควบคุม การส่งหรือนำโบราณวัตถุที่มีแหล่งกำเนิดในต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักรไทย ซึ่งอนุสัญญาหมายเลข (๓) ได้กำหนดพันธกรณีของรัฐภาคีที่จะต้องห้ามการนำเข้าทรัพย์สินทางวัฒนธรรม (Cultural Property) ที่ถูกลักจากพิพิธภัณฑหรือ โบราณสถาน หรือ สถานที่คล้ายคลึงกันในรัฐภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง โดยรัฐภาคีจะต้องดำเนินการลงโทษทางอาญาหรือทางบริหารต่อบุคคลที่นำเข้าทรัพย์สินทางวัฒนธรรม

อนุสัญญาหมายเลข (๔) ต้องปรับปรุงแก้ไข กฎหมายโบราณสถานฯ ให้รองรับเช่นกัน ยกตัวอย่างเช่น พระราชบัญญัติโบราณสถานฯ ไม่ได้บัญญัติให้อำนาจศาลหรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจในการส่งคืน โบราณวัตถุตามเงื่อนไขที่อนุสัญญากำหนดให้ผู้ครอบครองวัตถุทางวัฒนธรรม (Cultural Object) ที่ถูกลักมา จะต้องคืนวัตถุทางวัฒนธรรม แต่มีสิทธิได้รับค่าชดเชยที่เป็นธรรมและสมเหตุผล (fair and reasonable) หากผู้ครอบครองดังกล่าวไม่ทราบหรือควรทราบ ว่าวัตถุทางวัฒนธรรมนั้นถูกลักมาและผู้ครอบครองสามารถพิสูจน์ได้ว่าได้ใช้ความระมัดระวัง โดยชอบในขณะที่ได้วัตถุดังกล่าว ทั้งนี้ รัฐภาคีอาจร้องขอต่อศาลหรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง เพื่อสั่งให้ผู้ครอบครองคืนวัตถุทางวัฒนธรรมได้ ซึ่งศาลหรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดังกล่าวจะต้องสั่งให้ผู้ครอบครองคืนวัตถุทางวัฒนธรรม

อนุสัญญาหมายเลข (๕) กรมศิลปากรต้องปรับปรุง แก้ไข เพิ่มเติมพระราชบัญญัติโบราณสถานฯ โดยบัญญัติคุ้มครองโบราณสถานหรือ โบราณวัตถุที่อยู่บนหรือในพื้นที่น้ำ พื้นใต้ทะเลสาบ พื้นใต้ทะเล ไม่ว่าในทะเลอาณาเขต เขตต่อเนื่อง เขตเศรษฐกิจจำเพาะ และไหล่ทวีป และให้มีการกำหนดเขตคุ้มครอง โดยให้ถือว่าเป็นท้องที่ห้ามขุดค้นหา หรือเคลื่อนย้ายโบราณวัตถุ รวมทั้ง โบราณสถานและซากเรืออัปปางในบริเวณดังกล่าว

โปรดแสดงความคิดเห็น

- () เห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติฯ
- () ไม่เห็นด้วย เนื่องจาก.....
- () อื่น ๆ (ระบุ).....

๒. ประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ ๑๘๕

หลักการ

ยกเลิกประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๘๕

เหตุผล

๑. เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี

๒. เพื่อนำบทบัญญัติบางส่วนในประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๑๘๕ ไปบัญญัติไว้ในร่างพระราชบัญญัติโบราณสถานฯ ฉบับปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องของการให้อำนาจรัฐมนตรีประกาศกำหนดท้องที่ห้ามขุดค้นหาโบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุ ในกรณีฉุกเฉิน (พบแหล่งโบราณคดี แหล่งประวัติศาสตร์ หรือโบราณสถาน/โบราณวัตถุ)

โปรดแสดงความคิดเห็น

() เห็นด้วยกับการยกเลิกประกาศคณะปฏิวัติ

() ไม่เห็นด้วย เนื่องจาก.....

() อื่น ๆ (ระบุ).....

๓. ร่างพระราชบัญญัติจัดหมายเหตุแห่งชาติ พ.ศ.

หลักการ

๑. จัดวางระบบการรวบรวมคุ้มครองเอกสารจดหมายเหตุให้ถูกต้องตามหลักวิชาการจดหมายเหตุแห่งชาติซึ่งเป็นเอกสารสำคัญของชาติ รวมทั้งข้อมูลข่าวสารระดับของส่วนราชการ

๒. ให้มีกฎหมายรองรับหอจดหมายเหตุแห่งชาติซึ่งเป็นองค์กรกลางในการดูแลรับผิดชอบเอกสารสำคัญและเอกสารจดหมายเหตุแห่งชาติ

๓. ป้องกันมิให้เอกสารจดหมายเหตุถูกทำลายหรือถูกลักลอบส่งหรือนำออกนอกราชอาณาจักร

๔. ส่งเสริมสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดให้มีหอจดหมายเหตุ

๕. ให้มีพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามที่กำหนดในร่างพระราชบัญญัติจัดหมายเหตุแห่งชาติ

พ.ศ.

เหตุผล

๑. เพื่อให้มีกฎหมายกำหนดหลักเกณฑ์แนวทางในการคุ้มครองเอกสารสำคัญของชาติและเอกสารจดหมายเหตุโดยกำหนดนิยามของคำว่า “เอกสารจดหมายเหตุ” “เอกสารประวัติศาสตร์” “หอจดหมายเหตุแห่งชาติ” “หอจดหมายเหตุ” และให้มีคณะกรรมการจดหมายเหตุแห่งชาติรวมทั้งจัดให้มี “กองทุนส่งเสริมงานจดหมายเหตุ” และกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายเพื่อปฏิบัติหน้าที่ในการเข้าไปบันทึกเหตุการณ์สำคัญของชาติ ฯลฯ

๒. เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้ อบจ. จัดตั้งหอจดหมายเหตุในท้องถิ่นแต่ละจังหวัดตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนขั้นตอนการกระจายอำนาจ พ.ศ. ๒๕๔๒

โปรดแสดงความคิดเห็น

- () เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติ
- () ไม่เห็นด้วย เนื่องจาก.....
- () อื่น ๆ (ระบุ).....

๔. พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๕๕

หลักการ

แก้ไข เพิ่มเติม หรือยกเลิกบางมาตราของพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๕๕
ได้แก่

๑. ยกเลิกมาตรา ๑๔ ซึ่งกำหนดเกี่ยวกับการดำเนินการตรวจสอบกรณีการจัดตั้งสมาคมหรือองค์การใดที่มีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับงานของสภาวัฒนธรรมแห่งชาติที่จะต้องได้รับอนุญาตจากสภาวัฒนธรรมแห่งชาติก่อน

๒. ยกเลิกมาตรา ๑๕ ทวิซึ่งเป็นบทกำหนดโทษเกี่ยวกับการ โฆษณา ชีวชน เข้าเป็นธุระในการจัดการเป็นสมาชิกหรือส่งเสริม สนับสนุนความเป็นอยู่ของสมาคมหรือองค์การ ซึ่งยังมีได้รับอนุญาตให้จัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย หรือเพิกถอนการอนุญาต หรือไม่อนุญาตให้สมาคมหรือองค์การนั้นจัดตั้งหรือดำรงอยู่

เหตุผล

เนื่องจากผลการวิจัยของอนุกรรมการนโยบายแห่งชาติว่าด้วยการพัฒนากฎหมาย(คณะที่ ๕) ได้มีความเห็นในประเด็นของกฎหมายวัฒนธรรมแห่งชาติ ว่าบทบัญญัติในมาตรา ๑๔ อาจไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญ ซึ่งว่าด้วยเสรีภาพในการรวมกันเป็นสมาคมหรือหมู่คณะ เพราะสาระของมาตรา ๑๔ ได้กำหนดให้สามารถตรวจสอบวัตถุประสงค์ของสมาคมหรือองค์การใดได้ในทุกกรณี หากมีวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวกับงานของสภาวัฒนธรรมแห่งชาติประกอบกับกระบวนการทางกฎหมายที่ควบคุมในการจดทะเบียนของสมาคมในปัจจุบัน ก็มีประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์อยู่แล้ว ภาระของประชาชนจึงไม่ควรมีการตรวจสอบจากหน่วยงานของรัฐที่ซ้ำซ้อนและเป็นภาระของเอกชนเกินความจำเป็น และในปัจจุบันได้มีการโอน อำนาจและหน้าที่ของสภาวัฒนธรรมแห่งชาติ และผู้บังคับบัญชาสภาวัฒนธรรมแห่งชาติไปเป็นอำนาจหน้าที่ ของสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติแล้ว

สำหรับมาตรา ๑๕ ทวิ เป็นบทกำหนดโทษในมาตรา ๑๔ เมื่อยกเลิกมาตรา ๑๔ จึงสมควรยกเลิกมาตรา ๑๕ ทวิด้วย เพื่อให้สอดคล้องกัน

อนึ่ง เนื่องจากพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๕ แม้เป็นกฎหมายที่ใช้บังคับมาเป็นเวลานานก็ตาม แต่กระทรวงวัฒนธรรมยังเห็นว่ากฎหมายดังกล่าวยังมีความจำเป็นที่จะต้องใช้บังคับอยู่ในสภาพการณ์ปัจจุบัน แม้สาระของมาตรา ๖ ที่ให้อำนาจ รัฐในการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดเรื่องใดๆ ให้เป็นวัฒนธรรมซึ่งบุคคลต้องปฏิบัติตามแต่การออกพระราชกฤษฎีกาก็ได้อยู่บนบรรทัดฐานของหลักนิติรัฐ เพื่อรักษาและสืบสานศิลปะ วัฒนธรรมของชาติและภูมิปัญญาท้องถิ่น อันเป็นหน้าที่ของชนชาวไทยตาม

รัฐธรรมนูญในมาตรา ๖๕ ซึ่งก็เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยวัฒนธรรมแห่งชาตินั่นเอง เป้าหมายของกระทรวงวัฒนธรรมเห็นว่าในระยะเวลาต่อไปจะทำการปรับปรุงทั้งฉบับให้มีความสมบูรณ์ในเนื้อหาสาระยิ่งขึ้นไม่ว่าจะเป็นการมีส่วนร่วมของประชาชน หน่วยงาน และการกระจายไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ศิลปะ วัฒนธรรมของชาติอยู่ยั่งยืนตลอดไป

โปรดแสดงความคิดเห็น

- () เห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติฯ
- () ไม่เห็นด้วย เนื่องจาก.....
- () อื่น ๆ (ระบุ).....

๕. พระราชบัญญัติระเบียบกรรมการสภาวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๔๘๕

หลักการ

ยกเลิกพระราชบัญญัติระเบียบกรรมการสภาวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๔๘๖

เหตุผล

เป็นกฎหมายที่ล้าสมัย เนื่องจากสภาวัฒนธรรมแห่งชาติไม่มีเพราะโอนอำนาจและหน้าที่มาเป็นของสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติและเป็นกฎหมายที่ได้ประกาศใช้บังคับมาเป็นเวลานานแต่ยังไม่มี การออกกฎหมายลูกบท หรือกำหนดหลักการหรือเงื่อนไขในการใช้บังคับตามกฎหมายดังกล่าว

โปรดแสดงความคิดเห็น

- () เห็นด้วยกับการยกเลิกพระราชบัญญัติ
- () ไม่เห็นด้วย เนื่องจาก.....
- () อื่น ๆ ระบุ.....

๖. กฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติโบราณสถาน

โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔

หลักการ

ยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ.๒๕๓๕) โดยแก้ไขเพิ่มเติมและยกร่างกฎกระทรวงฉบับใหม่

เหตุผล

๑.ปรับปรุงค่าเข้าชมและค่า บริการใหม่ให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน

๒.กำหนดให้ผู้สูงอายุซึ่งได้แก่ผู้ที่มีอายุเกิน ๖๐ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป และมีสัญชาติไทยเข้าชมโบราณสถานที่ได้ขึ้นทะเบียนแล้วและพิพิธ-ภัณฑสถานแห่งชาติโดยไม่ต้องเสียค่าเข้าชม ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๑๑ (๗) แห่งพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ.๒๕๔๖

โปรดแสดงความคิดเห็น

() เห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมกฎกระทรวงฯ

() ไม่เห็นด้วย เนื่องจาก.....

() อื่น ๆ ระบุ.....

ผู้แสดงความคิดเห็น

ชื่อ – สกุล :.....

เลขประจำตัวประชาชน :.....

เพศ :.....

อายุ :.....

การศึกษา :.....

อาชีพ :.....

จังหวัด :.....